

РЕШЕНИЕ

№ 345

гр. Пловдив, 17.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XIX СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Галя Г. Костадинова

при участието на секретаря Боряна Д. Козова
като разгледа докладваното от Галя Г. Костадинова Гражданско дело № 20225300101071 по описа за 2022 година

Предявени са искове по чл.45 от ЗЗД във вр. с чл. 557 ал.1 т.2 б. „а“ от КЗ и чл.86 ЗЗД във вр.с чл.558 ал.1 КЗ.

Ищцата Н. А. С. ЕГН ***** от **, иска осъждане на ответника ГАРАНЦИОНЕН ФОНД СОФИЯ да плати 26 000лв. обезщетение за претърпени неимуществени вреди, настъпили в резултат на ПТП от 29.02.2020г., осъществено в **, на ** от водач А. П. Т. при управление на мотоциклет марка „**“, модел „**“ с рама № JYACJ01C22A024019, без регистрационни табели, без правоспособност и без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, ведно с обезщетение за забава в размер на законна лихва върху главницата от 09.01.2021г. до изплащане на сумата.

Твърденията са, че със споразумение по нохд № 20215330207320 на РС Пловдив А. П. Т. е признат за виновен в това, че на 29.02.2020г. в с**, на **, при управление на на мотоциклет марка „**“, модел „**“ с рама № JYACJ01C22A024019, без регистрационни табели, без правоспособност и без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, по непредпазливост причинява на ищцата средна телесна повреда, изразила се в счупване на лява малка пищялна кост, което довело до трайно затрудняване на движенията на долен ляв крайник, както и контузия на главата и тялото, гръдния кош и корема, на дясна мишница и на лявата лакътна става с отток, охлузване на ляво бедро, коляно и подбедрица, гръб и дясно рамо.

Около 16.30 часа в **“, от изток на запад, в северната пътна лента се движи ищцата заедно с още две деца. В това време мотоциклет „**“, управляван от лицето С. П., и мотоциклет „**“, управляван от Т., се движат по същия път, в същата посока, със скорост около 46 км/ч, пръв от които е мотоциклетът, управляван от П.. При приближаване на пешеходците от П. с мотоциклет „**“, същият намалява скоростта и спира зад тях. Т. не спира и удря ищцата, въпреки че е имал техническа възможност за това чрез задействане на спирачната система своевременно, което би предотвратило настъпване на ПТП. Към датата на ПТП ищцата е била непълнолетна.

Ищцата е транспортирана в УМБАЛ Св.Г. Пловдив ЕАД, приета за лечение в Първа клиника по хирургия с продължило болнично лечение до 04.03.2020г., изписана за домашно лечение с режим. Твърди, че е имала нужда от чужда помощ за обслужване след операция, имала е ограничения в движенията, за възстановяване на крака е провела рехабилитация. И сега от удара изпитва главоболие. Изпитвала е страх както при ПТП, така и по време на болничното лечение.

Имала е неприятни сетивни и емоционални изживявания за настъпилото и евентуално за възможните увреждания, изпитала е физически болки, които за първите две седмици са били остри, след което за една година постепенно намалели. Счупване на лява пищялна малка кост е довело до обездвижването ѝ за шест месеца. Изживяла е негативни емоции – страх от трайно увреждане, притеснения от несамостоятелното си обслужване и невъзможност да излиза от дома си.

С писмо от 09.10.2021г. извънсъдебно е предявила претенцията си пред ответника поради липса на регистрация на МПС и несклучена за него гражданска отговорност, но не е обезщетена.

Ангажира доказателства, претендира разноски, представя списък по чл.80 от ГПК

Ответникът ГАРАНЦИОНЕН ФОНД гр.София не признава иска.

Признава образувана пред нещо щета № 20 – 210255 от 09.10.2020г., възобновена на 22.03.2022г., по която УС е определил обезщетение, което не е платено, в размер на 10 000лв. при прието съпричиняване на вредоносния резултат от пострадалата в размер на 50 % поради неправилно движение почти в средата на пътното платно и за това обезщетение е намалено на 5 000лв. Доброволно изпълнение липсва поради непредставена от ищцата лична банкова сметка или пълномощно в оригинал според законовото изискване.

За разликата над 5 000лв. намира иска за изключително завишен, защото не отговаря на изискването за справедливост на обезщетението, икономическите условия, стандарт и съдебна практика към датата на ПТП.

Иска съобразяване на обстоятелствата, че обезщетение се плаща от фонд, законодателно създаден за пострадали лице при липса на застраховка, а

не от застраховател по договор за застраховка, поел риска при сключването ѝ.

Не признава забава от 09.01.2021г., защото действа по законова процедура, която не важи за застрахователите. По щетата УС на фонда се произнася на 22.03.2022г., но няма плащане поради непосочена лична банкова сметка или оригинал на пълномощно, за което ищцата е имала възможност, но липсва добросъвестно изпълнение на това задължение.

Възразява, че има съпричиняване от ищцата в размер на 50 % поради пресичане на пътното платно на необозначено за целта място и неправилно движение почти в средата на пътното платно в нарушение на ЗДвП.

Ангажира доказателства, претендира разноски, представя справка по чл.80 от ГПК.

Помагачът А. П. ** ЕГН ***** не признава иска.

Поддържа възражението за несправедливо предявен размер на обезщетението и иска отчитане на законодателния критерий.

Поддържа възражението за съпричиняване поради движение на ищцата почти в средата на пътното платно като разяснява, че законът не изисква вина при съпричиняването. Поддържа възражението за липса на забава от 09.01.2021г. и твърди забава от датата на исковата молба.

Твърди, че причина за настъпване на ПТП е поведението на С. П. чрез насочване на управлявания от него мотор към тримата движещи се пешеходци, между които е ищцата. Поради уплаха на ищцата, че ще бъде блъсната от П., отскача към средната част на пътното платно, където се движи помагача. Твърди, че ищцата се е движела в най – дясна, външна част на шосето, спрямо спътниците си. При насочване внезапно към тях на П. с мотоциклета си ищцата тръгва в посока към средната част на платното, което е нелогично. Нелогично е останалите двама пешеходци, намиращи се по – близо до средната част, да не пострадат, а ищцата, намираща се в най – крайната част на платното, да отскочи и да навлезе до средата. Обяснява това поведение с внезапната реакция поради поведението на П.. Твърди, че П. успява да спре, защото тръгва към пешеходците „на шега“, че „ще ги сгази“ с намерение и готовност да спре точно до тях, поради което спира. Твърди, че при управление на мотора си в другата лента на платното не може да предвиди намеренията на П. да плаши пешеходците и да предвиди реакцията на ищцата, която вместо да остане на платното, ще тръгне да тича към средата на платното. Управлявал е мотора си в своето платно и не е можел да реагира и да спре.

Ангажира доказателства.

Съдът, след преценка на ангажираните по делото доказателства и като взе предвид въведените доводи и възражения, приема за установено следното:

С влязло в сила на 21.02.2022г. съдебно одобрено споразумение за

решаване на нощ № 7320/2021г. на РС – Пловдив помагачът А. П. Т. се е признал за виновен в извършване на престъпление по чл.343 ал.2, пр. 5, б. А, във вр. с ал.1 б. б, във вр. с чл.342 ал.1 пр.3 от НК за това, че на 29.02.2020г. в с**, при управление на моторно превозно средство – мотоциклет „**“, без регистрационни табели, с рама № JYACJ01C22A024019, без да има необходимата правоспособност, е нарушил правилата за движение за движение по чл.116 от ЗДвП и чл.150 от ЗДвП и по непредпазливост е причинил средна телесна повреда на Н. А. С., изразяваща се в счупване на лявата малкопичиялна кост, довело до трайно затрудняване на движенията на долен ляв крайник.

Съгласно чл.116 от ЗДвП, водачът на пътно превозно средство е длъжен да бъде внимателен и предпазлив към пешеходците, особено към децата, към хората с трайни увреждания, в частност към слепите, които се движат с бял бастун, към слепо – глухите, които се движат с червено – бял бастун, и към престарелите хора.“. Според чл.150 от ЗДвП, всяко пътно превозно средство, което участва в движението на пътищата, отворени за обществено ползване, трябва да се управлява от правоспособен водач, освен когато превозното средство е индивидуално електрическо превозно средство или превозното средство е учебно.

Със същото споразумение А. Т. се е признал за виновен в извършване на престъпление по чл.345 ал.1 вр. ал.1 НК за това, че на 29.02.2020г. в с**, е управлявал моторно превозно средство - мотоциклет „**“, без регистрационни табели, с рама № JYACJ01C22A024019, което не е било регистрирано по надлежния ред.

От свидетелството за съдимост на Т., належащо се в кориците на досъдебното и наказателното дело, се констатира, че лицето за трети път управлява ППС без да има правоспособност за това, като вече е бил осъждан два пъти за управление на лека кола и на мотоциклет без да има издадено свидетелство за правоуправление: първото нарушение е на 29.05.2016г., второто е на 15.12.2016г.

От показанията на свидетелите С. И. П. /които съдят кредитира частично като не им дава вяра за факта къде се е намирала върху пътното платно ищцата Н. С., защото противоречат на показанията на другите двама очевидци и на съставената схема на ПТП от компетентните органи/, на М. Г. Д. и на Н. Р. С., както и от изслушаното заключение по СТЕ на в.л. Т. П., дадено обективно, компетентно, безпристрастно, неоспорено от страните, на което съдят дава вяра, и приобщените материали от наказателното и досъдебно производство се доказва, че на 29.02.2020г. в късния следобед ищцата Н. С. и свидетелите Н. С. и М. Д. отиват към стадиона на ** като се движат от изток на запад по **. Улицата е асфалтова, без маркировка, без банкет и тротоар, граничи отляво и отдясно със затревен терен. Времето е сухо, ясно, светло, с добра видимост. Към 29.02.2020г. Н. С. е била непълнолетна. Трите деца се движат по посока на движение, в дясно, един до

друг, възможно най – близо до десния край на платното. Върху тревната площ е бил св. М. Д., до него св.Н. С. върху началото на асфалта и частично върху тревата, до нея изцяло върху асфалта се е движела ищцата Н. С..

В същото време в северната лента на платното, също в посока към стадиона, от изток на запад на **, се движат на мотоциклети св. С. П. и зад него А. Т.. А. Т. е управлявал мотоциклета си ** със скорост около 48 км/ч. Поради движението си със скорост, по – висока от тази на пешеходците, мотоциклетистите застигат тримата пешеходци. Групата пешеходци е била видима отдалече за двамата мотористи. Св. С. П. първи приближава групата, отклонява мотоциклета си надясно към тях, форсира двигателя и спира непосредствено зад пешеходците, между Н. и Н..

Тримата пешеходци чуват шума от моторите, който идва откъм гърба им, обръщат се по посока на шума и виждат отклоняващия се към тях св.П. с форсиращ двигател. Това стряска и трите деца, у които се формира представата за сблъсък, поради което М. и Н. отскачат надясно към тревната площ, а Н., отстояща на 2.10 – 2.20 метра от мястото на удара, отскача наляво към центъра на платното за движение. В резултат на това Н. С. отклонява движението си, напуска коридора на движение на мотоциклета на св. С. П., придвижва се наляво в посока юг към средата на платното за движение.

Св. П. е задействал спирачната система на мотоциклета и е спрял зад пешеходците, отмествайки се в дясно. В този момент движещият се зад него с мотоциклет ** А. Т. е със скорост около 48 км/ч, не възприема тримата пешеходци като препятствие на пътя, поради което не намаля скоростта. На маневрата на св. С. П. надясно и спиране върху платното зад пешеходците реагира чрез предприето заобикаляне с отклоняване наляво към средата на платното, където възниква конфликтна точка от пресичане на траекториите на движение на пешеходеца Н. С. и мотоциклета **, управляван от А. Т.. Между тях настъпва удар, който в конкретната ситуация е бил неизбежен. След удара мотоциклетистът губи контрол върху управлението на мотоциклета, пада от мотора, който се плъзва върху тревната площ до мястото, видно от снимковия материал от Албума за посетено местопроизшествие от досъдебното производство.

Ударът настъпва след 1.36 секунди от момента, в който ищцата Н. С. се отклонява наляво. В този момент А. Т. се намира на около 18 – 19 метра от мястото на удара. При скорост на мотора 48 км/ч, същият е имал опасна зона за спиране 24.65м, което означава, че ударът настъпва в опасната зона за спиране, т.е. за А. Т. технически не е съществувала възможност да избегне удара чрез екстремно спиране при запазена скорост от 48 км/ч.

От техническа гледна точка пряка причина за настъпване на ПТП е липсата на реакция на А. Т. при вида на пешеходците върху платното чрез намаляване на скоростта под 48 км/ч /чл.116 ЗДвП съгласно влязлото в сила съдебно споразумение, с което Т. се признава за виновен в извършване на това нарушение/ и при нужда задействане на спирачната система, от една

страна, а от друга движението на ищцата Н. С. като пешеходец по пътното платно по начин, на място и в момент, когато това не е било безопасно.

Оценка на поведението на св.П. е извън предмета на делото.

След удара Н. С. пада върху платното по корем и около минута не реагира на думите на Н., М. и С., след което отговаря, че много я боли. Обръщат я по гръб, обаждат се по телефона на Бърза помощ, която първоначално я отвежда в поликлиниката в **, а оттам в УМБАЛ „Св. Г.“ ЕАД Пловдив, където е приета по спешност.

От медицинската документация по досъдебното производство, от болницата и от изслушаното заключение по СМЕ на д-р Д. М., което съдът цени като компетентно, обективно и безпристрастно, неоспорено от страните, поради което му дава вяра, се доказва, че ищцата е престояла в болницата от 29.02.2020г. до 04.03.2020г. Установява се закрито счупване на тялото на лява малкопищялна кост; контузия в областта на глава, гръдния кош, корема, дясна мишница и лява лакътна става; множество охлузвания на ляво бедро, коляно и подбедрица, дясно ребро и гърба. Поставен е тутур на левия крак и Митела на лявата ръка. Проведена е консервативна терапия и наблюдение, изписана е за домашно лечение.

Счупването на лява малкопищялна кост представлява трайно затруднение на движението на ляв долен крайник за период от повече от 40 – 50 дни. Множеството контузии по тялото и главата са довели до разстройство на здравето. Охлузванията са предизвикали болки и страдания.

В съдебно заседание в.л. М. пояснява, че счупването на малкопищялната кост е директно, фрактурата е напречна, поради което ударът е бил отстрани. На крака е била поставена гипсова тутурна шина, която е без стъпало. Малкият пищял нараства за около месец и не изисква операция.

Контузиите в областта на лява лакътна става и по тялото са след падане на земята, охлузванията са от съприкосновението със земята, в резултат на провлачване на тялото. Има контузия на лакътната става на лява ръка, сложена е мека превръзка – митела.

От СМЕ и влязлото в сила споразумение се доказва, че нанесените травматични увреждания и проведеното им лечение са възникнали като пряк резултат от ПТП, поради което се намират в причинно – следствена връзка с него.

На ищцата са били причинени болки със силно изразен характер, травмите са довели до болеви усещания, които са намалявали с времето бавно. Ищцата е изтърпяла силно изразени страдания поради засягане на ляв долен крайник, множество травми по тялото и главата, невъзможност за придвижване, самообслужване и хигиенен режим. Интензивността на болката е била най – силна непосредствено след травмата и свалянето на имобилизацията.

На 14.05.2020г. е извършен ЯМР поради продължаващи болки и „блокаж“ на лявото коляно и е констатиран отток след травма с увеличаване на ставната течност и навяхване на предната кръстна връзка.

При личен преглед на ищцата от д-р М. в хода на процеса се установява, че е напълно възстановена след зараснала фрактура и липса на хипотрофия на крайника, има напълно раздвижени стави. Оплаквания има единствено от болка на мястото на счупването и коляното при по продължително натоварване и при промяна на времето.

От показанията на св. Г. С., ** на ищцата, които кореспондират на писмената медицинска документация по досъдебното производство и на изслушаната СМЕ, и са логични и последователни, поради което съдът им дава вяра, се потвърждава, че уврежданията са причинили на ищцата много силни болки в крака, ръката, гръдния кош, рамото, главата, гърба, поради което първите дни не е можела да спи и е приемала болкоуспокояващи. Както в болницата, така и след изписване е имала нужда от помощ за около десет – тринадесет дена. Първоначално не е излизала от дома, около 10 – 15 дена ** ѝ ежедневно се грижи за нея и ѝ помага за обслужване, хранене, придвижване. С поставения гипс на левия крак е стояла 32 дни, след свалянето му е носела обездвижваща превръзка с шина за около месец. На левия крак започва да стъпва около 15 – я ден след махане на гипса, да се раздвижва и прохожда, първоначално с патерици. На лява ръка е поставена обездвижваща памучна превръзка, която е носела 30 дни. След изписване от болницата приема антибиотик и болкоуспокояващи около 10 дена. Раздвижването на крака и ръката е провеждано както в домашни условия, така и чрез посещение при рехабилитатор и физиотерапевт, в резултат на което е добре извършено, което се потвърждава от в.л. М. в заключението – възстановяването е без хипертрофия на крайника, напълно раздвижени съседни стави.

Н. С. е изпитвала страх дали ще се възстанови, особено движението на лявата ръка, което се възстановило бавно и трудно, притеснявала се е, защото е **, и към този момент е учила в **. Това се потвърждава от изисканата справка от училището, от където се установява, че ищцата е била освободена от участие в часовете по физическо възпитание през следващата 2020/2021г. учебна година поради травмата на левия крак, съгласно Заповед № РД – 06 – 005 от 08.10.2020г. на Директора на **.

На 09.10.2020г. ищцата е предявила пред ответния Гаранционен фонд претенция /л.142/ с вх. № 24 – 01 - 516 за изплащане на парично обезщетение за претърпените болки и страдания, по която е образувана Щета № 20210255. Претенцията е от пълномощник и в нея изрично е посочена банковата сметка на адвоката, по която да се преведе обезщетението. Към претенцията е представено пълномощно в оригинал от тогава непълнолетната Н. А., действаща със съгласието на ** А. Т. С. – л.146, което е изрично в полза на адв. Л. и включва и правото да получи по своя сметки сумите по обезщетението. Пълномощното е от 05.08.2020г. с нотариална заверка на

подписите на Н. С. и А. С. от Нотариус Таня Белчева – Джурова с рег. № 2806.

С писмо от 15.10.2020г. ответникът е изискал под опис писмени документи от досъдебното производство.

Възобновил е разглеждане на щетата на 22.03.2022г., след депозирането им от ищцата на 22.03.2022г., и е приел пет травматични увреждания, определил е обезщетение от 8 000лв. за счупване на малкопаялна кост и 2 000лв. за останалите четири, общо 10 000лв. Приел е съпричиняване от 50 % от пострадалата поради неправилно движение в средата на пътното платно при нарушаване на чл.108 от ЗДвП, и е определил сума за плащане от 5 000лв. неимуществени вреди.

Между страните няма спор, че сумата не е изплатена от ответника. Причина за това, според писмото на ответника от 20.04.2022г. на лист 99 е, че представеното пълномощно не е оригинал на нотариално заверено пълномощно, съгласно чл.558 ал.6 от КЗ, нито се представя удостоверение за лична банкова сметка на името на ищцата. Явно ответникът е имал предвид второ представено пълномощно от ищцата на лист 107, също с нотариална заверка на подписа от 06.12.2021г., когато вече е била пълнолетна.

При тези данни исковете са доказани по основание и частично по размер.

Настъпилото на 29.02.2020г. произшествие изпълнява състава на деликт по смисъла на чл.45 от ЗЗД като противоправно увреждащо поведение. Вината на водача на А. Т. е установена, съгласно чл.300 от ГПК, от влязлото в сила съдебно споразумение по приключилото наказателно производство, където той се е признал за виновен в извършване на резултатно транспортно престъпление, в чийто фактически състав се включва причиняване на средна телесна повреда на ищцата.

В резултата на ПТП на ищцата са причинени закрито счупване на тялото на лява малкопаялна кост; контузия в областта на глава, гръдния кош, корема, дясна мишница и лява лакътна става; множество охлузвания на ляво бедро, коляно и подбедрица, дясно рамо и гърба.

Уврежданията се намират в пряка – причинно следствена връзка с настъпилото пътно - транспортно произшествие.

От преживяния удар и нанесените травматични увреждания ищцата е изживяла болки, страдания, стрес, страх, които е справедливо да бъдат обезщетени.

Оздравителният процес, съгласно заключението и обясненията на в.л. М. и св. С., е бил около 60 дни за счупване на малкопаялна кост /32 дни носене на гипс и около 30 дни с шини и мека превръзка за обездвижване/, след което е проведена рехабилитация и физиотерапия, но ищцата е била освободена от

часове по физическо възпитание и допълнителни физически дейности за цялата следваща учебна година 2020/2021. За лява лакътна става оздравителният процес е бил около 30 дни носене на обездвижваща превръзка, след което са проведени физиотерапии.

С оглед младата възраст на ищцата – към датата ПТП е била с навършени **, **, в добро здравословно състояние, учаща към този момент в **, социалния статус, реално необходимия период за възстановяване, липса на усложнения, с изключение на заключване на лявото коляно през май 2021г., вида на нужната терапия и проведеното лечение, негативното отражението на част от травмите върху ** и заниманията ** за цялата следваща учебна година, субективно изживените болки и страхове, наличие на появяващи се болки при натоварване и промяна на времето, изживените страдания, както и психическите изживявания, вида и броя на нанесените травматични увреждания, МРЗ за страната за 2020г. в размер на 610лв., съдът приема за справедлив размер на парично обезщетение за компенсиране на претърпените от деликта неимуществени вреди сумата от 15 000лв. за счупване на малкопигментната става, 3 000лв. за контузия на лява лакътна става, 4 000лв. общо за контузия в областта на глава, гръдния кош, корема, дясна мишница, и 1000лв. общо за множество охлузвания на ляво бедро, коляно и подбедрица, дясно рамо и гърба, общо 23 000лв., до който размер исковеите са доказани и като такива основателни.

Неоснователни са възраженията на помагача за липса на вина от негова страна като причинител. Вината му е призната от него и установена със сила на присъда по одобреното в наказателното производство споразумение. Той е нарушил чл.116 от ЗДвП, защото като участник в движението – водач на мотоциклет, при това неспособен, не е изпълнил задължението си да бъде внимателен и предпазлив към пешеходците, особено към децата. Същият е нарушил и чл.117 от ЗДвП, който изисква при приближаване към място, където на пътя или в близост до него се намират деца, водачът на ППС е длъжен да намали скоростта, а при необходимост – и да спре. Обективно Т. е имал техническа възможност от достатъчно и подходящо разстояние, ако бе следил пътната обстановка, да възприеме трите деца в десния край на платното достатъчно рано и с оглед на тяхното наличие да намали скоростта на мотоциклета и при необходимост – да спре, което той не е направил, защото е продължил да се движи с 48 км/ч, не е следил пътната ситуация, не е спазил необходимата дистанция от св.П. и при промяна в траекторията на движение на св.П. не е реагирал своевременно чрез намаляване на скоростта, плавно и/или пълно спиране, за което не са съществували технически пречки.

Доводът за причиняване/съпричиняване на ПТП от св. С. П. е ирелевантен за предмета на делото, защото одобреното споразумение по наказателното дело, с което Т. се признава за виновен, не е отменено, и защото, дори да има съпричиняване, то в този случай извършителите отговарят солидарно до пълния размер. Делото не касае вътрешни отношения

между съпричинители, за да бъде изследват приноса на всеки.

Основателно е възражението на ответника и на помагача Т. за съпричиняване на деликта от ищцата като пострадало лице чрез движение в дясната част на платното за движение и чрез навлизане в северната лента за движение към нейния център за избягване на сблъсък със св. П..

Съгласно чл.108 от ЗДвП, пешеходците са длъжни да се движат по тротоара или банкета на пътното платно. Те могат да се движат по платното за движение, противоположно на посоката на движение на пътните превозни средства, по възможност най – близо до лявата му граница, когато няма тротоар или банкет или е невъзможно те да бъдат използвани. В случая за трите деца, включително Н. С., е било налице изключението на чл.108 ал.2 т.1 ЗДвП, позволяващо движение по платното за движение, защото не е имало тротоар или банкет. Но в този случай движението по платното е следва да бъде не по посока на движение в дясно, както са се движели трите деца, а в противоположната на посоката на движение на ППС в ляво, поради което има и допуснато нарушение на нормата.

С движението си в дясно на пътното платно и чрез отскачане след това наляво към центъра на пътя, Н. С. е допринесла за настъпване на удара, защото се е намирала върху дясна пътна лента за движение, в резултат на което е попаднала в коридора на движение на мотоциклета, управляван от Т., и между нея и ППС е възникнала конфликтна точка и оттук удар. Ако С. не бе на пътната лента, удар нямаше да настъпи. Ако ищцата не се бе движила в дясно, а в ляво по пътното платно, противоположно на посоката на движение, не би пресякла траекторията на мотоциклета на Т. и не би настъпил удар. За да „ги сплаши“, свидетелят П. би трябвало да се отклони наляво, в противоположна лента за движение, и по този начин да освободи пътя като пропусне Т. направо или да му пресече траекторията.

Съгласно трайно установената съдебна практика, съпричиняването по чл.51 ал.2 от ЗЗД е обективен факт и при него не се изисква и не се изследва вина на пострадалия. При съпричиняването е достатъчно да има принос на пострадалия чрез конкретни действия и/или бездействия, с които е способствал за настъпване на увреждащото действие или неговия вредоносен резултат. Нужно е доказване на причинно – следствена връзка между действията на пострадалия и настъпване на увреждането и/или неговите последици. Принос има винаги, когато с поведението си пострадалият е създал предпоставки за осъществяване на деликта и за възникване на вредата или е улеснил механизма на увреждането, предизвиквайки по този начин и вредите. Поради това практиката приема и е възможно съпричиняване както от малолетни, така и от лица, които не разбират и не могат да ръководят действията и постъпките си.

В горния смисъл са ППВС № 17/1963г., Решение № 12 от 14.07.2022г. на ВКС по т.д. № 194/2021г., I т.о., ТК, докладчик Мадлена Желева, Решение № 198 от 03.02.2017г. на ВКС по т.д. № 3252/2015г., II т.о., ТК, докладчик

председателя Ваня Алексиева, Решение № 165 от 26.10.2010г. на ВКС по т.д. № 93/2010г., II т.о., ТК, докладчик Бонка Йонкова.

Поради горното съдът приема съпричиняване на удара и оттук на неговия вредоносен резултат и от ищцата. Не споделя доводите на защитника й адв. Д., обосновани с ТР № 2 от 22.12.2016г. по тълк.д. № 2/2016г. на ОСНК на ВКС, изложени в писмените бележки, че при ** и ** деца водачът не може да повдига възражения за съпричиняване, тъй като не се отчита действащия граждански закон – чл.51 ал.2 ЗЗД, приложим по делото, и трайно установената по тълкуването му практика, частично цитирана по – горе.

При определя на приноса за настъпване на деликта от ищцата и от извършителя съдът отчита: че за Т. това е третото извършено престъпление по НК за управление на ППС без свидетелство за правоуправление, като неспособен, с оглед на което се касае за трайно противоправно поведение, неповлияно от целите на наказанията; обективното наличие на възможност Т. както да намали скоростта, така и да приведе мотоциклета в покой при приближаване на групата пешеходци, така и да предприеме маневра по заобикалянето им отдалече чрез навлизане в насрещната лента за движение, като не е предприел нито едно от тези действия, въпреки че законът в чл.116 и чл.117 ЗДВП го задължава; неспазване на дистанция спрямо движещия се пред него мотоциклет, управляван от св.П., поради което не успява своевременно да реагира на каквито и да било изменения в пътната обстановка. От друга страна е налице движение в дясно по посоката на движение на ППС от пострадалата, а не движение в ляво в срещуположната посока, и отскачане при възприета опасност навътре в пътното платно. С оглед на това дава тежест на поведението на водача за настъпване на ПТП при съотношение на приноса 90 % за водача и 10 % за пострадалата. Това е правното основание определеното обезщетение от 23 000лв. да се намали с 10 % поради съпричиняване от пострадалото лице на 20 700лв.

Отговорността на ответника за лихва за забава при определяне и плащане на обезщетение е уредена от чл.558 ал.1, изр.2, във вр. с чл.497 от ГПК, и тя възниква на по – ранната дата при липса на произнасяне или плащане в срок от 3 месеца от сезиране с искането, освен ако не са поискани допълнителни документи, или 15 дена от представяне на всички допълнително поискани документи. Забавата отпада, ако пострадалото лице не представи данни за своята банкова сметка или нотариално заверено пълномощно по чл.558 ал.6 КЗ.

Ответникът е бил сезиран на 09.10.2021г. и се е произнесъл на 22.03.2022г като е определил обезщетение от 5 000лв. по възобновената тогава щета след представяне на влязлото в сила споразумение от пострадалата с молба – претенция на лист 104 с вх. № 24-01-516. Следователно забава в произнасянето няма, след като ищцата е представила на 22.03.2022г. влязлото в сила споразумение и въз основа на него на същата

дата има произнасяне за 5 000лв. Но има забава в плащането, защото при първоначалното сезиране на ответника на 09.10.2020г. е представено в оригинал надлежно, изрично и в оригинал, с нотариална заверка на подписа, пълномощно за плащане по банковата сметка на адвоката, което не е оттеглено. Фактът, че в хода на преписката ищцата е навършила пълнолетие, не е довел до оттегляне на пълномощното, дадено със съгласието на баща ѝ, нито променя волята ѝ. Ответникът не е имал правно основание да изисква второ пълномощно, защото е разполагал с такова и с посочена банкова сметка. Налице е забава, съгласно чл.558 ал.1, изречение второ, във вр. с чл.497 от ЗК и тя е настъпила след изтичане на 15 дена от датата на възобновяване и произнасянето 22.03.2022г. или от 07.04.2022г. Забавата е върху цялата искова сума, защото на ищцата не е платено нищо.

При този изход на делото /80% уважена претенция и 20 % отхвърлена/ следва да се разпределят разноските: на адвоката на ищцата, съгласно списъка по чл.80 от ГПК на лист 202 и договора за правна помощ на лист 16 от делото, се дължат 80 % от 2 730лв. или 2184лв.; на ответника се дължат 20 % от направените разходи за депозити от 550лв. или 110лв. На помагач, съгласно чл.78 ал.10 от ГПК, не се дължат разноски. Ответникът дължи 828 лв. на съда ДТ върху уважената част от иска и 240лв. разходи, направени от съда, за СМЕ съразмерно на уважената претенция.

Мотивиран от горното, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА ГАРАНЦИОНЕН ФОНД гр. София, п.к. 1000, ул. „Граф Игнатиев“ № 2, ет.4, БУЛСТАТ 121446665, да плати на Н. А. С. ЕГН ***** от **, със съдебен адрес **, чрез адв. П. Д., сумата от 20 700лв. /двадесет хиляди и седемстотин лева/, обезщетение за претърпени неимуществени вреди, настъпили в резултат на ПТП от 29.02.2020г., осъществено в **, на ** от водач А. П. Т. при управление на мотоциклет марка „***“, модел „***“ с рама № JYACJ01C22A024019, без регистрационни табели, без правоспособност и без сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, ведно с обезщетение за забава в размер на законна лихва върху главницата от 07.04.2022г. до изплащане на сумата, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над присъдените неимуществени вреди от 20 700лв. до предявените от 26 000лв. и за законна лихва за забава от 09.10.2021г. до 07.04.2022г.

ОСЪЖДА ГАРАНЦИОНЕН ФОНД гр. София, п.к. 1000, ул. „Граф Игнатиев“ № 2, ет.4, БУЛСТАТ 121446665, да плати на адвокат С. А. Л. от ***, сумата от 2 184лв. възнаграждение за предоставена безплатна правна помощ по делото на ищцата Н. А. С..

ОСЪЖДА ГАРАНЦИОНЕН ФОНД гр. София, п.к. 1000, ул. „Граф Игнатиев“ № 2, ет.4, БУЛСТАТ 121446665, да плати на Окръжен съд Пловдив

828 лв. на съда ДТ върху уважената част от иска и 240лв. разходи за СМЕ съразмерно на уважената претенция.

ОСЪЖДА Н. А. С. ЕГН ***** от **, със съдебен адрес **, чрез адв. П. Д., да плати на ГАРАНЦИОНЕН ФОНД гр. София, п.к. 1000, ул. „Граф Игнатиев“ № 2, ет.4, БУЛСТАТ 121446665, сумата от 110лв. разходи по съразмерност.

Решението е постановено при участието на А. П. Т. ЕГН ***** от **, като помагач на страната на ответника Гаранционен фонд.

Решението може да бъде обжалвано пред Апелативен съд гр.Пловдив с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Окръжен съд – Пловдив: _____